

Lieve schat

Het enige zekere in dit aardse bestaan,
is dat we het moeten verlaten gaan.

Ik schrijf dit gedicht misschien,
dat je het daarboven nog kan zien.

Je bent al enige tijd niet meer op deze aarde,
omdat een vreselijke ziekte aan je openbaarde.

Je verliet mij na een lang strijden,
het noodlot was niet meer te vermijden.

Vele maanden ben ik nu alleen,
met een grote leegte om mij heen.

Ik hoor nog steeds je stem,
omdat ik die niet vergeten ben.

Ik mis jou fluistering in mijn oor,
"ik houd echt van je hoor.....!"

Ik mis jou lieve blijde lach,
die ik zo graag in je ogen zag.

Ik mis je tedere kus op mijn wang,
"zal je nooit verlaten wees maar niet bang!"

Ik voel nog hoe zacht jij streelde,
in jou nabijheid zijn, was een weelde.

Ja het was nog veel te vroeg voor jou,
waarom beloofde wij elkaar eeuwige trouw?

Je vult nog steeds mijn gemoed – mijn gedachten,
met verlangens die ik niet meer mag verwachten.

Ik ga nu naar bed en denk aan jou,
je weet dat ik nog steeds van je hou.

Ik droom vast over jou liefde dan,
omdat ik je niet vergeten kan.....

